

DENÚNCIA DELS CÀRRECS ELECTES DE CATALUNYA DAVANT LES NACIONS UNIDES, EL PARLAMENT EUROPEU, LA COMISSIÓ EUROPEA, EL CONSELL D'EUROPA I L'OSCE

Els càrrecs electes sotasignats, que representem una àmplia majoria de la ciutadania catalana a el Parlament de Catalunya, al Parlament Europeu, en les Corts espanyoles i en els Ajuntaments de Catalunya, ens adrecem a les Nacions Unides, al Parlament europeu, a la Comissió europea, al Consell d'Europa i a l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa (OSCE) l'OSCE, per denunciar l'Estat espanyol com a responsable de vulnerar el dret del poble català a decidir el seu futur polític en impedir-li l'exercici de la democràcia mitjançant un referèndum o consulta homologable internacionalment.

1.- El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà i, com a tal, es reconeix a sí mateix el dret a decidir el seu futur polític, perquè:

a) El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat i exercit democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i de reforçar la cultura pròpia i la identitat col·lectiva.

b) L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana.

c) Els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent es va concretar en el procés de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya aprovat pel Parlament el setembre de 2005, tramitat i aprovat per les Corts espanyoles i referendat per la ciutadania de Catalunya el juny de 2006. Quatre anys després, el Tribunal Constitucional va modificar-lo substancialment, contravenint la voluntat popular. El Tribunal Constitucional va posar en evidència la seva politització, actuant com si fos una cambra parlamentària, vulnerant així un dels principis bàsics dels sistemes democràtics, la divisió de poders i la seva independència.

d) Des d'aleshores, Catalunya es regeix per un Estatut d'autonomia que no és el que van aprovar els seus ciutadans. El 10 de juliol de 2010, Barcelona acull una manifestació de més d'un milió de ciutadans que protesta contra la sentència del Tribunal Constitucional.

2.- El poble català, directament o mitjançant els seus representants polítics, en els darrers anys ha expressat repetidament la seva voluntat de decidir el seu futur polític:

a) L'11 de setembre de 2012, Diada Nacional de Catalunya, els carrers del centre de Barcelona donen cabuda a la manifestació més gran de la història de Catalunya, encapçalada pel lema "Catalunya, nou Estat d'Europa". En la mateixa data en els dos anys posteriors, la ciutadania demostra la seva

capacitat de mobilització i d'organització amb la Via catalana, una cadena humana que recorre tot el país al llarg de més de 400 quilòmetres, i amb la construcció d'una "V" humana que omple les dues principals artèries urbanes de la capital del país.

b) El 25 de novembre de 2012 se celebren unes eleccions al Parlament de Catalunya, de les quals en surt un mandat inequívoc: l'exercici del dret a decidir el futur polític de Catalunya. Aquesta voluntat del Parlament de Catalunya va quedar recollida en la «Declaració de Sobirania i del Dret a Decidir del Poble de Catalunya», aprovada el gener de 2013 i que va comptar amb el suport de més de 2/3 dels membres del Parlament. Aquesta declaració va ser impugnada pel Govern de l'Estat espanyol davant del Tribunal Constitucional, que la va anul·lar parcialment.

c) Durant el mes de setembre de 2014, el 96% dels 947 municipis de Catalunya han aprovat, en sessions plenàries, el seu suport al Parlament i al Govern de Catalunya per dur a terme la Consulta del 9 de novembre de 2014.

3.- El Parlament i el Govern de Catalunya han seguit tots els passos necessaris per poder complir el mandat democràtic derivat de les eleccions del 25 de novembre de 2012 i, en tot moment, han seguit els principis de legitimitat democràtica, diàleg, negociació, legalitat i cohesió social, tal com estava previst en la Declaració de Sobirania:

a) El desembre de 2013, les forces polítiques favorables a l'exercici del dret a decidir van consensuar la data del 9 de novembre per a la celebració del referèndum i la pregunta que es plantejaria a la ciutadania.

b) L'abril de 2014, una delegació de parlamentaris nomenada pel Parlament de Catalunya van sol·licitar a les Corts Espanyoles el traspàs de la facultat per convocar un referèndum sobre el futur polític de Catalunya. Les Corts Espanyoles van denegar el traspàs d'aquesta facultat.

c) El mes de setembre de 2014, el Parlament de Catalunya va aprovar per una àmplia majoria una Llei de consultes no referendàries. A l'empara d'aquest marc legal el President de la Generalitat va signar el Decret de convocatòria de la consulta del 9 de novembre. El Govern de l'Estat va recórrer tant la Llei de consultes com el Decret de convocatòria davant del Tribunal Constitucional. El Tribunal va admetre a tràmit els recursos i va suspendre cautelarment la llei i el decret.

d) Davant la impossibilitat de votar el 9 de novembre d'acord amb la Llei de consultes s'ha iniciat un procés participatiu per tal que la ciutadania pugui expressar la seva opinió. També en aquest cas el Govern de l'Estat ha impugnat aquest procés i el Tribunal Constitucional ha admès el recurs a tràmit, seguint novament el dictat del Govern.

4.- La posició espanyola contravé la pràctica internacional pròpia d'estats democràtics de composició plurinacional i el dret internacional, perquè:

a) En primer lloc, és contrària a l'opinió del Tribunal Suprem del Canadà, que, en el seu dictamen de 20 d'agost de 1998, indicava que, tot i que la Constitució canadenca no preveu el dret a l'autodeterminació, el principi democràtic que la inspira justifica la realització d'un referèndum en aquest àmbit, en el benentès que les dues parts interessades es comprometen a negociar pacíficament les conseqüències del resultat de la consulta, inclosa la secessió. Aquests són els mateixos principis que van dur al pacte entre la Gran Bretanya i Escòcia per celebrar el referèndum de setembre de 2014.

b) En segon lloc, és contrària als fonaments del Pacte Internacional de Drets Polítics i Civils. En aquest sentit, cal tenir en compte que en el Tribunal Internacional de Justícia, en el dictamen de 22 de juliol de 2010, la Cort conclou que el dret a l'autodeterminació dels pobles ha evolucionat i que en contra d'aquesta evolució no ha sorgit cap norma, ni costum, en ordre internacional. Aquest fet ha permès noves pràctiques del dret a l'autodeterminació en ple segle XXI perquè determinats pobles o comunitats polítiques hagin escollit democràticament el seu futur polític.

És per tot això que posem en coneixement de les Nacions Unides, del Parlament Europeu, de la Comissió Europea, del Consell d'Europa i de l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa:

1.- Que les institucions catalanes, amb el suport de la majoria de la ciutadania, han emprat totes les vies legals per poder celebrar un referèndum o consulta sobre el futur polític de Catalunya, incloent l'opció de la independència.

2.- Que constatem la manca de voluntat política per part del govern espanyol per establir marcs de diàleg i negociació i també constatem la seva negativa permanent a fer possible l'exercici del dret a decidir del poble català.

3.- Que l'acumulació de dificultats i de negatives per part de les màximes institucions polítiques i judicials de l'Estat espanyol, que refusen constantment totes les propostes que s'han fet des de Catalunya, fa palesa una decidida involució política i democràtica, clarament dirigida a debilitar l'autogovern català. Aquesta involució avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

4.- Que ens sentim legitimats per emprendre totes les actuacions polítiques i jurídiques necessàries que ens permetin conèixer la voluntat majoritària del poble de Catalunya amb relació al seu futur polític i, posteriorment, per obrar en conseqüència seguint aquest mandat democràtic.

És per això que, en aplicació dels principis democràtics que inspiren la Carta Fundacional de les Nacions Unides i dels successius pactes i tractats internacionals que garanteixen els drets dels pobles a decidir el seu futur polític, **sol·licitem** a les Nacions Unides, al Parlament Europeu, a la Comissió Europea, al Consell d'Europa i a l'OSCE, que portin a terme totes les actuacions necessàries per garantir que la ciutadania de Catalunya pugui decidir, democràticament, el seu futur polític.